

ANNO 1742. LXII.

INDULTUM

Vacandi operibus servilibus in quibusdam diebus Festis de Precepto alias observari solitis: pro nonnullis Universitatibus Diocesis Calaguritanæ.

Venerabili Fratri, & Episcopo Calaguritano.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Quædam Disciplinæ capitula aliquid quando tenentur perari ex parte... CUM, sicut, quædam sunt, ut inquit S. Leo Magnus Prædecessor Noster, quæ nulla possunt ratione convelli, ita multa sunt, quæ aut pro confidente ætate, aut pro necessitate rerum oporteat temperari; illa semper conditione servata, ut in his, quæ vel dubia fuerint, aut obscura, id noverimus sequendum, quod nec præceptis Evangelicis contrarium, nec Decretis Sanctorum Patrum invenitur adversum: Eapropter Apostolica hæc Sancta Sedes, pro Paterna erga Universos Christianos benignitate, quoad integrum sibi fuit, consuevit supremam suam in iis auctoritatem interponere, quæ cæteris ad majus Divini Cultus incrementum præscripta, aut per frigiditatem in nonnullorum cordibus caritatem, ad otium luxuriamque convertuntur, aut ob rerum ad vitam traducendam necessariam inopiam, non sine conscientie angore contemnuntur.

Quædam Disciplinæ capitula aliquid quando tenentur perari ex parte... §. 1. Quoniam autem, sicut pro parte Carissimi in Christo Filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholicis Nobis nuper expositum fuit, ipsi Philippo Regi innotuit, in Provincia Lusitana, cujus pars in Fraternitatis Tuæ Diocesis Calaguritanæ continetur; præter festos dies in Universali Ecclesia servari solitos, alios quamplurimos sive pietatis studio, sive quacumque alia de causa præceptos agitari, ita ut quamplurimis ejusdem Provincie, & Diocesis Tuæ, hominibus, (qui manu, & labore in sudore vultus vescentes pane suo, ob ingentem festorum dierum numerum, ob tenta alendæ vitæ necessitate, vetitis laboribus aditum jam late aperuerunt) si per omnes dies festos hujusmodi a servilibus operibus abstineant, ad vitam lucro sustentandam haudquaquam tempus sufficiat; ac propterea Nobis humiliter supplicatum fuit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

Quædam Disciplinæ capitula aliquid quando tenentur perari ex parte... §. 2. Nos itaque, qui Christianidelibus, quantum cum Domino possumus, salutare remedium potius ad eternam salutem comparandam, & humanam vitam honeste sustentandam adhibere, quam per severiorem Ecclesiasticæ disciplinæ rigorem ad separationem itopes adducere cupimus, dictos homines specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, a iure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore sententes, supplicationibus etiam ejusdem Philippi Regis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentem committimus & mandamus, ut, veris existentibus narratis, omnibus utriusque sexus Christianidelibus ejusdem Provincie in Diocesi tuâ existentibus, ut deinceps, exceptis omnibus diebus Dominicis, Natalis Domini nostri Jesu Christi, & sequenti Sancti Stephani, Circumcisionis, Epiphaniæ, Resurrectionis, & sequenti, Ascensionis Domini, Pentecostes, & sequenti eisdem diebus Corporis Christi, S. Joannis Baptiste, Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, Sancti Jacobi, & Commemorationis omnium Sanctorum, præterea quinque dicatis Beatæ Virginis Mariæ Immaculatæ, scilicet Purificationis, Annuntiationis, Assumptionis, Nativitatis, & Conceptionis, necnon sancti Patroni, aut Tutelaribus cujuslibet loci pro hominibus ejusdem loci duntaxat, in quibus intra maneat præcepti obligatio, in reliquis diebus festis, sive per hæc Sanctam Sedem præceptis, sive per Synodales ejusdem Diocesis Constitutiones, sive quacumque aliâ de causa, etiam ex causa Voti per

Quædam Disciplinæ capitula aliquid quando tenentur perari ex parte... In reliquis conceditur ut, audita Missa, operibus servilibus vacari possit.

Majores suos facti, quod quoad hæc partem etiam auctoritate nostra Apostolica per Te commutari volumus, præceptis, audita Missa, laboriosis suarum artium exercitationibus, servilibusque operibus, sine ullo prorsus conscientie scrupulo vacare possint, auctoritate nostra Apostolica concedas, indulgeas, & permittas, ac statuas, præcipias, & mandes.

§. 3. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, Ordinationibus, necnon Provincie, & Diocesis prælatarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenori præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hæc vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque, Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Septembris MDCCXLII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

D. Card. Passioneus. Eodem mense Septembris 1742. Simile Indultum concessum fuit pro nonnullis Universitatibus Diocesis Tampiolenfis. Item pro Universitatibus, & hominibus Diocesis Tampiolenfis.

Mense Septembris 1743. Simile pro hominibus Civitatis, & Diocesis Septensis. Mense Septembris 1744.

Simile pro Diocesi Hispaniensi. Pro Diocesi Meridonensi. Pro Diocesi Malacitanæ.

Mense Maio 1745. Simile pro Oppido da Olivares nullius Diocesis Provinciae Hispaniensi. Et pro Civitate, & Diocesi Vallisolerana.

ORDINATIONES LXIII.

Omnium Clericorum, & Sacerdotum Ritus Græco-Rutheni a Serviano Schismate ad Ecclesiæ sinum redeuntium Auxerensium delegantur.

Venerabili Fratri, Mattheo Episcopo Auxerensium.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Sublimi Sedis Apostolicæ specula circumspectentes Dominicum Gregem, a Pastorum Principe tenuitati præcipue nostræ commendatum, ea providere curamus, quæ in unaquaque ejus parte, ad salutem, conservandamque spiritualem vitam conferre possunt.

§. 1. Quod cum propositum sit Nobis, & modo intelligimus, opportunum esse, ut, qui in Dalmatia Diocesis a Serviano Schismate ad verum Christi Ovilæ redierunt, aut redituri sunt, Sacerdotes, & Ecclesiasticæ Hierarchie reliqui habeant a Catholico Episcopo consecratos Græco ipsorum Rutheno Ritu; quocirca, ut quotquot inter suæ Gentis Catholicos Clericali Militiæ dare nomen cupiunt, a Schismatico Antistite intiantur, hæc abrupte absurdam nimis, & Sacris Canonibus vetitam consuetudinem constitutum; ad hæc metu, ne, non penitus discissa cum moribus Pseudo Episcopis societate, occulte venenum hauriant, in ceteras Oves dispergendum nec bona deinceps utantur valetudine.

§. 2. Huic ut occurramus periculo, utque frequentissima illorum Paræcia a Parochis prorsus Romanæ Catholicæ Ecclesiæ conjunctis administrantur, optimum visum est, dare alicui Latino Catholico Episcopo, qui eam linguam, & ceremonias calleat, facultatem cooperandi in Ecclesiasticis Ordinibus eodem Græco-Rutheno Ritu, non solum in propria, sed etiam in alienis Diocesisbus Dalmatiæ, Veneto Imperio

PONT. A. III.

Clausula.

Dat. die 1. Sept. 1742.

LXIII.

Preterea.

Causa processus le-

Facile ordinandi Græco-Rutheno Ritu omnes per Dalmatiam Clericos, servandis.

PONT. A. III.

Episcopo Auserensium concessit.

Dat. die 4. Oct. 1742.

LXIV.

SACERDOTES

Missam celebrantes non teneri Sacram Eucharistiam omnibus petentibus intra ipsam actionem ministrare.

Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis Italiae

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Statut. con-

troversis.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbitur, ex quo Conc. Trid.

perio subjectis, habito primum consensu ab Ordinariis quotquot, Dimissorialibus a proprio Antistite acceptis, ejus Populi Paræciis, aliisque Sacra Ministeria curare debent: Quo tempore, atque occasione ipsi Latino Episcopo Pontificalia, consimili Græco-Rutheno more exercere liceat. Hanc modo facultatem tantumque munus agendum tributum Fraternitati Tuæ, quam scimus literarij Illyrici sermonis, ab ea Natione ad Sacras Functiones adhiberi, peritam esse; pollere simul non mediocri prudentia, ac Religione; unde sperandum sit, eos, quibus manus imposueris, bene ac solite officio suo deservituros esse. Id autem ut feliciter peragas, Apostolicam Benedictionem Tibi, Venerabilis Frater, peramanter impertimur. Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diocesis, sub Annulo Piscatoris die 4. Octobris 1742. Pontificatus Nostri Anno III. J. Vicentius Lucchesinus.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

Ad sinuam tamen Pastores peccant, oportunitatem temporum, & locorum, pro communi, non fidelium, statuere.

§. 3. Et quamvis de eodem Sacrificio participant, præter eos, quibus a Sacerdote celebrante tributur, in ipsa Missa portio Victimæ a se oblatæ, si etiam, quibus Sacerdos Eucharistiam reservari solitam ministrat, non tamen idcirco, aut vetuit unquam Ecclesiæ, aut modo vetat, satisfieri ab ipso Sacerdote pietati, & justæ eorum petitioni, qui Missæ adstantes, ad consortium admitti postulant ejusdem Sacrificii, quod & ipsi pariter offerunt ea ratione, quæ ipsos decere potest: imo probat atque cupit, ne id omittatur, eosque Sacerdotes increparet, quorum culpa, & negligentia fidelibus participatio illa denegaretur.

§. 4. At quoniam in Ecclesia Christiana opus est cuncta ordinare, & congruenter disponi; Pastores vigilantiam & curam suam conferent, ut ex una parte fidelium pietas minime fraudetur eo accessu, eaque participatione; ex alia vero ita utrumque fortitur, quin ulla in laudabilibus aliis institutis oritur perturbatio, unde facile confusio etiam, & scandalum oriatur. Quare Pastores monere debent eosdem fideles, ut participes esse cupientes sacre Mensæ, (quod maxime probandum diximus) studeant tempus, locum, & circumstantias nancisci, quibus & ipsi justorum votorum suorum compotes evadant, nec instituta illa pietatis impediunt. Hisque Pastorum suorum monitis fideles se se dociles præbentes, caveant, ne sibi injuriam factam querant, si quandoque pro tempore, loco, & personis, Episcopus minime opportuno censuerit, a Sacerdote celebrante, Eucharistiam distribuere, quibus scilicet eo ipso tempore facilis, & obvia suppetit ratio ad eandem Mensam accedendi, pluribus aliis locis cuivis instructam.

§. 5. Haud ægre Episcopi, & Parochi id fidelibus persuadebunt, quoties ipsis significant, ex Ecclesiæ disciplina, quæ modo vixit, non quidem difficiliorem, sed faciliorem evasisse iidem participationem, quam optant. Siquidem veteri more in singulari Ecclesiæ passim unica Missa celebrabatur, cui fideles adstantes, indeque participabant; quinta solis propriis Pastoribus, quemadmodum reliqua Sacramenta, ita etiam Eucharistiam licite accipere valebant; hæc vero temporibus, ex Sacerdotum celebrantium, ex locorum, Altariumque, quibus ea celebratio publice peragitur, multiplicitate, patet cuilibet facile parabilis sacra Mensæ & ad sacrum Convivium admitti. Sin autem iidem fideles ita moniti, importune insisterent pro recipienda Eucharistia in iis temporibus, locis, & personarum circumstantiis, quas excipiendas censuisset Episcopus, Ritualis Romani auctoritate etiam fretus; hæc illorum petitio, utpote nec justa, nec rationabilis, contumacem, ac refractarium animum demonstraret, cupidumque perturbationis, ac proinde minime compositionem Eucharistia quæ par est pietate percipienda.

§. 6. Dum Pastores erga fideles ita se gerent, dum ad quæ fideles Pastorum dictis pronas ita aures accommodabunt, orientur absque ulla dubietate pax illa perfecta, atque concordia, qua capita invicem, & Membra magnopere colligari decet; desinentque importunæ illæ controversiæ, quæ eo tandem tendunt, ut turbas g

ANNO 1742. se, accadano spesse volte nelle deliberazioni degli Appalti de' nostri Beni Camerali, a cagione della competenza, che inorgona tra gli Oblatori; Crediamo esser parte della nostra suprema vigilanza; e di quel molto desiderio, che abbiamo sempre coltivato, di togliere, per quanto possibile sia, ogni semenza di litigio, il porgere alle medesime un conveniente provvedimento, colla norma fissa, ed invariabile delle seguenti leggi, e determinazioni.

I. Che negli Appalti Camerali, un anno almeno precedentemente per mezzo de' soliti Editti coloro, che vogliono attendere l'Offerta sua chiusa, e sigillata.

II. Che venuto il giorno prefisso negli Editti, debbano die aperiti, aprirsi l'Offerta in piena Congregazione Camerale, e deliberarsi in favore dell'Appalto, prout de Jure, al maggiore, e miglior Oblatore, salvo però sempre alla medesima Congregazione l'arbitrio di prorogare con altri nuovi Editti l'Offerta, che saranno state date, sia giusta, e ragionevole, e restitivamente allo stato allora presente dell'Appalto.

III. Fatta come sopra la deliberazione dell'Appalto in favore del maggiore, e migliore Oblatore, e quel la non essere di poi approvata da Noi, e da' Sommi Pontefici pro tempore nostri Successori, debba soprassedersi prima di venire alla stipolazione dell'Istrumento per lo spazio di venti giorni continui, da incominciarsi dal giorno immediatamente seguente alla suddetta deliberazione, affinché dentro questi venti giorni possano, tanto quelli, che hanno già offerto, e sono rimasti vinti, ed esclusi; quanto ogni altro, che non abbia prima offerto, aggiungere sopra la detta maggior Offerta, per la quale è stato deliberato l'Appalto; perché questi aggiunti non sia minore della Vigesima: E per tal effetto vogliamo, e dichiariamo, che in avvenire tutte le deliberazioni, che si faranno di simili Appalti dalla Congregazione Camerale, ancorché siano successivamente approvati da Noi, o da' nostri Successori pro tempore, o in voce, o per scritto, o anche per Chirografo speciale, s'intendano sempre fatte, e approvate col patto Additionis in diem, durante il suddetto termine di venti giorni; di maniera che quegli, in favor di cui è stato deliberato l'Appalto, non acquisti diritto alcuno sopra il medesimo in virtù di detta deliberazione, e rispettivamente approvazione, quante volte dentro il suddetto termine di venti giorni sopravvenga alcun altro, che sopra la di lui Offerta aggiunga almeno la Vigesima.

IV. Spirato il termine di detti venti giorni, se non sarà comparso alcun altro Oblatore, che abbia offerta, e non averà più luogo a favor della nostra Camera il suddetto Privilegio Additionis in diem, ma potrà senz'altro indugio, e senza ammettere altra Offerta, stipolarsi l'Istrumento d'Appalto con quegli, in favor di cui fu da principio deliberato. Ma se all'incontro dentro il suddetto termine di venti giorni saranno comparso uno, o più Oblatori; che abbiano aggiunta almeno la Vigesima; in tal caso dovrà la nostra Camera godere del suo Privilegio Additionis in diem, e dovrà la suddetta Congregazione Camerale deliberar nuovamente l'Appalto in favor di quegli, che avrà aggiunto almeno la Vigesima: Ed in concorso di più Oblatori sopra la Vigesima, dovrà deliberarlo in favor di quegli, che sarà a giudizio suo il migliore; e maggior Oblatore.

V. Sarà poi peso di questo Secondo, dopo che sarà stata da Noi, o da' nostri Successori approvata la suddetta nuova deliberazione, annunciare, ed intimare al Priore della nostra Camera l'offerta, e l'aggiunta di quella della Vigesima, o di altra maggior somma da lui fatta, e la nuova deliberazione seguita a suo favore; doppià la quale intimazione si lascerà al suddetto Priore il termine di altri dieci giorni, ad effetto, che possa, se vuol fare nuova Offerta superiore a quella del Secondo; e quando il Primo dentro il termine delli suddetti altri dieci giorni faccia nuova Offerta superiore a quella del Secondo; in tal caso dovrà a lui restar l'Appalto, senza che possano più ricoversi altre nuove Aggiunte, o siano Offerite. Ma quando all'incontro il suddetto Priore, dentro i suddetti dieci giorni non faccia nuova Offerta superiore a quella del Secondo; in tal caso, l'Appalto dovrà restar al Secondo; e con lui senz'altro indugio potrà stipularsi l'Istrumento; così che, passati che sieno detti dieci giorni, non dovranno più

ammeterli altre nuove Aggiunte, o siano Offerite, né del Primo, né da altri.

VI. Da questa proibizione di ammettere altre nuove Aggiunte, o siano Offerite, si eccettua il solo caso, che venga alcun Oblatore, o di quelli, che già siano concorsi, o altri, che non siano concorsi, qual offerisca almeno la Sesta sopra l'ultima maggior Offerta del Primo, o del Secondo; perché in tal caso la nostra Camera, a titolo di lesione dovrà godere il beneficio della restituzione in Integrum; qual beneficio, a differenza del Privilegio Additionis in diem, compete al Fisco, ancorché la cosa non sia più intera, ancorché sia stata stipolata l'Istrumento, e ancorché l'Appaltatore abbia già preso, e si trovi in possesso attuale della cosa locata; né altro in tal caso può pretendersi il medesimo Appaltatore, che di esser preferito, supplendo ancor lui il giusto prezzo, cioè la medesima Sesta.

Ma perché ammetterli questa restituzione in Integrum senz'alcuna limitazione di tempo, (come faria le di ragione); potrebbe rendersi più difficile alla Camera il trovare idonei Appaltatori, per lo giusto timore, che ognuno avrebbe, di poter esser cacciato dall'Appalto per questa via di restituzione in Integrum, dopo averlo reso per sua propria diligenza, e industria più fruttuoso del passato; Perciò ordiniamo, che si debba ammettere l'offerta della Sesta, dentro però il solo termine di tre mesi, da incominciarsi dal giorno, che sarà stato deliberato, come sopra, l'Appalto, o per la via ordinaria, o in virtù del suddetto Privilegio Additionis in diem, al maggiore, e migliore Oblatore; ancorché questi, dentro il suddetto termine di tre mesi, fosse venuto colla Camera alla stipolazione dell'Istrumento, e ancorché avesse fatto delle spese, o altri preparamenti in qualunque modo necessari per l'esecuzione del medesimo Istrumento, o per la buona condotta dell'Appalto; Volendo Noi, che dentro questo termine di tre mesi si senta pre luogo all'offerta della Sesta, e alla revocazione del Contratto per via di restituzione in Integrum; e che perciò quegli, al quale, come sopra, fosse stato deliberato l'Appalto, in caso di detta restituzione, non possa pretendere, né dalla Camera, né dal nuovo Oblatore, alcun risarcimento di alcuna sorte di spese, che avesse fatte dentro il termine suddetto; ma solamente possa, e debba esser preferito, quando voglia anch'esso supplire la medesima Sesta, o altra maggior somma, che sia stata offerta dal nuovo Oblatore.

VII. Passati poi i suddetti tre mesi dal giorno della deliberazione, come sopra, non sia più luogo alla revocazione del Contratto, ma quello debba restar fermo, e irrevocabile per tutto il tempo convenuto, e secondo la forma, e patti concordati nella deliberazione: E solamente alla Camera rimanga salvo, e preservato il diritto d'impugnare il Contratto, in caso di lesione ultra dimidiam, quatenus de Jure, & prout de Jure, ed a tenore delle Costituzione Apostoliche, senz'alcuna limitazione di tempo, quando a questa non sia stato da Noi, e da' nostri Successori Specialmente, e nominatamente derogato.

VIII. E finalmente, coll'occasione di questo regolamento sopra gli Appalti Camerali, volendo Noi anche provvedere alli aggravii, che si fanno tutto giorno dagli Appaltatori alli Suddetti del nostro Stato Ecclesiastico, ordiniamo, che nello stipolare gl'Istrumenti coi suddetti Appaltatori, niuno ardisca senz'ordine, o Chirografo speciale sottoscritto da Noi, e nostri Successori pro tempore, porre alcun Capitolo, col quale alcuna Gabella, o Prorogativa cadente sotto l'Appalto, venga in qualunque modo difesa ed ampliata, oltre i casi, e termini prescritti nell'Istituzione di tal Gabella, o Prorogativa, e diversamente da quello, ch'è stato generalmente praticato, ed osservato in tempo de' passati Appaltatori; dichiarando Noi invalido, e nullo qualunque Capitolo d'Istrumento, e qualunque Editto, o Bando, che fosse fatto, o che si facesse in contrario.

Quali ordini in avvenire vogliamo, ch'è esattamente siano osservati in tutte le deliberazioni degli Appalti Camerali, sotto pena della loro nullità, da incorrersi ipso facto, & ipso Jure, senz'altra dichiarazione di Giudice, e che a tenore de' medesimi ordini debba seguire la pubblicazione, e rinnovazione degli Editti, e la stipolazione de' suddetti Appalti, anzi giusta la di loro forma si debbano intender pubblicati gli Editti, consumate le deliberazioni, e stipolati li pubblici Istrumenti;

PONT. A. III.

Se hoc iura, & tamquam Secretum ultra offerat, competere Camera Apostolica in litem.

Sed hoc iura, & tamquam Secretum a die deliberationis.

Tunc vero priores Oblatores competere priores Oblatores, non autem testationem eorum funtionum &c.

In Conditionibus locationum nuncupationis nihil adhibeatur, quo regantur legem eorum instituti, & consuetudinem eorum augentur.

Clausula, & Decreta litem.

PONT. A. III.

Sublata fecus iudicandi facultate.

Detegatio ncs.

Dat. die 23. Nov. 1742.

mentis; perché così, e non altrimenti ordiniamo, e comandiamo, e come legge vogliamo, che involubilmente si osservi per esser così mente, e volontà nostra precisa: Volendo, e decretando, che la presente nostra Cedola di Moto proprio, da ammetterli, e registrarli in piena Camera, e ne' suoi libri, secondo la Bolla di Pio IV. nostro Predecessore de' registrarli, voglia, e debba avere sempre il suo pieno effetto, ed esecuzione, e vigore colla nostra semplice sottoscrizione, e che non gli si possa mai opporre di surrozione, orazione, né di alcun altro vizio, o difetto della nostra volontà, ed intenzione; e che così, e non altrimenti, debba sempre nelle cose premesse giudicarsi, definirsi, decidorsi, ed interpretarsi dal Reverendissimo Cardinal Camerlengo, da Monsign. Tesoriere Generale, e Tribunale, sebbene Collegiato, e composto di Reverendissimi Cardinali; togliendo loro, ed a ciascuno d'essi la facoltà, ed autorità di giudicare, definire, ed interpretare diversamente; dichiarando fin da ora nullo, irritato, ed invalido tutto ciò, che si facesse, o si tentasse di fare in contrario. Ancorché non vi sia stato chiamato, citato, né sentito Monsign. Commissario della nostra Camera, o altri, che vi avessero, o pretendessero avervi interesse; e non ostante le Costituzione di Paolo II. Paolo IV. e del detto Pio IV. nostri Predecessori de rebus Ecclesiæ, & Cameræ non alienandis, ogni, e qualunque Jus, o diritto competente alla nostra Camera, benché chiuso nel Corpo delle Leggi, la Regola della nostra Cancelleria de Jure questo non tollendo, e qualsiasi altre Costituzione, ed ordinazioni Apostoliche nostre, e de' nostri Predecessori, usi, stili, consuetudini, Sentenze, Decreti, e Re-Judicata in casi simili, ed ogni altra cosa, che facesse, e potesse fare in contrario; ed ogni altra cosa, e singole, avendone il di loro tenore qui per espresso, e di parola in parola inserito, per solo effetto suddetto, amplamente, ed espressamente deroghiamo. Dato dal nostro Palazzo Apostolico Quirinale questo dì 22. Nov. 1742.

BENEDICTUS PAPA XIV. Registrata in Camera Apostolica die 28. ejusdem mensis, & anni.

LXVI. EPISCOPIS RUTHENIS

Suaedit Pontifex, ut unionem Monachorum Sancti Basilii sub unico Proto-Archimandrita promoveant, & foveant.

Venerabilibus Fratribus, Athanasio Klavia Archiepiscopo totius Russe Metropolitano, necnon Episcopis Ruthenis, Theodoro Luceorici, Feliciano Chelmensi, Hieronymo Premislia, & Georgio Pincens.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

ETSi dubitate non possimus, Fratemitates vestras diligentem daturis operam, ut debita reverentia, & nulla mora, Decretis prearetur; que de consilio Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Propagandæ Fidei negotiis presidentium, nuper editimus pro colligendis in unum Corpus sub uno Capite, unaque jurisdictione, Ruthenis Monachis Basilianis; Cum tamen e literis communi vestro nomine ad Nos datis perceperimus, modeste vos subvereri, ne in iis quidpiam incommodum vestris consuetudinibus, & privilegiis sanctum fuerit; vos, pro singulari nostra erga vestram Nationem benevolentia, centuimus admonendos, eadem Decreta id solum spectare, ut ipsi Monachi in unum Cœtum coalescentes, atque ita facilius Monastica disciplina instituti, ad suam salutem incumbant, & ad firmius obstringendos Apostolicæ Sedi Popularium animos.

1. Que sane Decreta eo etiam in veneratione esse debent, quo inhaerent perpetuo Romanæ Cathedræ proposito, redigendi in unum Ordinem cunctos Ruthenos Basilianos Monachos, eosque subiacendi uni supremo Præsidi, qui e propinquo servari jubeat domesticas leges, caveatque ne ulla ex parte Religiosa disciplina detrimentum faciat. Quocirca Unitorem, ut Bullar. Rom. Bened. XIV. Tom. I.

ANNO 1742. vocant, Ordini, sub Sanctissimæ Trinitatis nomine militantium, data sunt olim facultas condendi idoneas huic consilio leges, a Pontifice Maximo confirmandas, ejusque auctoritate robor habituras. Quod pariter vestra Zamofciensis Synodus luculenter sibi proposuit, testata, in unum congreganda esse Corpus quotquot Monasteria ad verum Christi Ovile tum redierant; aut reditura forent; quæ in schismate, nulli omnium maximo Rectori cohærebant. Id autem nemo non videt facilius obtineri, si quicquid est Ruthenorum Basilianorum sodalium, totius Russe Proto Archimandrite obediatur, ejusque imperata faciat. Nec dubitari potest, hanc fuisse ejusdem Zamofciensis Concilii mentem, siquidem Metropolita Leo Kisica, qui permittere Romana Sede, Synodum ipsam congregavit, vix ea finem aspererat, felicit quadragesimo post die, cum aliis suæ Gentis Episcopis sedulo postulatit, ut cunctæ Basilianæ Familie supremis Præsibus alternatim eligeretur ex Lithuanis, & Volinienisibus Monachis; dato documento, ita sensisse de uno confluentem Præsidi Zamofciensium Patrum constitutionem, qua in huic sensum accepta, Synodum confirmavit Apostolica Sedes, cujus est, de vero Synodali sensu judicare.

2. Quod autem attinet ad vestras modestè exhibitas querelas, isdem Nostris Decretis imminutum iri Episcopalem jurisdictionem, Monachis ab ipsa exemptis; satis erit ad eas sedandas, ut in memoriam revocatis, id antea a vobis concessum sponte fuisse, & in Oecumenica Tridentina Synodo expresse comprobatum, confirmatumque: quam saluberrimam Synodum libenter a vestro Zamofciensi Conventu, nulla exceptione, venerabunde acceptam; ex ejusque placitis plura sæpius a vobis facta fuisse, profecto non ignoratis. Nec vobis in mentem veniat reputare, quicquam ibi vestris Ruthenis Ritibus adversari, quos, & quocumque alios laudabiliter institutos, ubique observandos existimantur sapientissimi illi Patres; rati, ex incurruptarum Cœremoniarum diversitate, Catholicæ Ecclesiæ decus accedere. Et a Nobis quam maxime alienum est, ad hujusmodi sententia vel minimum discedere.

3. Igitur cum nihil vobis timendum sit, ne, Nostris pronuntiatis Decretis, probatæ ab hac Sanctissima Sede consuetudines vestre vulnus aliquod acciperint; cum vos ipsi sponte decreveritis Monachos fide esse juris; cum isdem illos optaverint in unum coire Ordinem, conspiciat, hoc pacto melius consuli Monasticæ disciplinæ, ac Ruthenorum utilitati; quid est, quod Apolliticam benignitatem ad præsidium vestrum invocetis? Hanc autem ad opportuniorum usum reservare poteritis; & quam non semel experti estis, nunquam vobis defuturam existimare; præsertim si ad ipsam conciliandam eximium studium adhibueritis, ut nihil impedimentum sit, sæpius nuncupatis decretis nostris debita obedientia exsequendis. Quod ut commodius fieri queat, permittimus Nuntio istic Nostrum, tempus idoneum designare ad cogendum Monachorum Conventum, ut ibi, maturo consilio, norma constitutur, qua negotium illud ad exitum perduci queat; Interim Fratemitatibus vestris Apolliticam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxvii. Novembris 1742. Pontificatus Nostris Anno Tertio.

J. Vicentius Lucchesin.

ELECTO DE NANKIM LXVII.

Præcipit, ut, ante consecrationem, juramentum emittat, ad formam Constitutionis supra positæ num. 59.

Dilecto Filio, Francisco de Sancta Rosa de Viterbio, Electo de Nankim in Indiis Orientalibus

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

NUPER Nos, in Consistorio nostro secreto, Ecclesiæ de Nankim, cui bon. mem. Emanuel de Nankim

ANNO 1742.

Et a Synodo Zamofciensium decreta.

Episcopo, ritus jura, & Nationis Ritus natum ex ea detrimentum acciperent.

Suaeditur Episcopi, ut eidem consuetudines non adversentur.

Dat. die 27. Nov. 1742.

Provisio facta, da Ecclesiæ de Nankim de Nankim

de Jesu Maria ultimus illius Episcopus, dum viveret, presidebat, per obitum ejusdem Emanuelis Episcopi extra Romanam Curiam defuncti, Pastoris solatio destitutus, de persona tua, Nobis, & Venerabilibus Fratribus nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus ob tuorum exigentiam meritorum accepta, de Fratrum nostrorum consilio, auctoritate Apostolica providimus, Teque illi in Episcopum praefecimus, & Pastorem; curam, regimen, & administrationem ipsius Ecclesiae de Nankin Tibi in spiritualibus, & temporalibus plenarie committendo; prout in nostris desuper super plumbo expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur. Nunc autem Pastoralis officii nostri esse ducimus, Tibi injungere, prout auctoritate praeterea tenore praesentium injungimus, quod, antequam minus Consecrationis suscipias, juramentum illud, quod Missionarii omnes in Sinis degentes jam emisissent, hoc est de fideliter, integre, & inviolabiliter observando praecipito, ac mandato super Ritibus, & Ceremoniis Sinensibus in Constitutione felicis recollectionis Clementis Papae XI. Praedecessoris nostri die XIX. Martii MDCCXV. hac de re edita, & in nuper Constituzione nostra, quae incipit: *Ex quo singulari*, confirmata, contenta, similiter emittere, ipsamque juramentum tua subscriptione, & sigillo munition, vel saltem authenticum illius exemplum, ad Nos quantum tunc transmitti omnino teneris. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Forma autem juramenti, quod praestabis, haec est, *Ego Franciscus de Sancta Rosa de Viterbo Electus de Nankin*, praecipito, & mandato super Ritibus, & Ceremoniis Sinensibus in Constitutione pie mem. Clementis Papae XI. die XIX. Martii MDCCXV. hac de re edita, qua praesentis juramenti formula praescripta est, contento, ac mihi per integram ejusdem Constitutionis lectionem apprime nota, plene, ac fideliter parebo, illudque exacte, absolute, & inviolabiliter observabo, & absque ulla tergiversatione adimplebo, atque pro virili curabo, ut a meo subditis, aliisque, quorum cura ad me in munere meo spectabit, quantum in me erit, similiter observari, & adimpleri curabo: *Ac insuper, quantum in me est, nunquam patiar, ut Ritus, & Ceremoniae Sinenses in Litteris Pastoralibus Patriarchae Alexandrini Macuti datus die IV. Novembris MDCCXXI. permixtae, ac a Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Papa XIV. damnatae, ab eisdem subditis ad praxim deducantur; Si autem (quod Deus avertat) quomodo contravenierim, toties, quoties id evenerit, penis per praefatas Constitutiones impositis me subiectum agnosco, & declaro. Ita, tamen Sacrosanctis Evangelii, promitto, rogo, & iuro; sic me Deus adjuvet, & hac Sancta Dei Evangelia. Ego Franciscus de Sancta Rosa de Viterbo Electus de Nankin manu propria.*

Datum Romae apud Sanctam Mariam Maiorem sub Anno Pifcariorum die III. Decembris MDCCXLII. Pontificatus Nostri Anno III.

D. Cardinalis Passioneus.

LXVIII. DE CONCURSU

Et Examine habendo pro Parochialium Ecclesiarum collatione; De appellationibus ab irrationabili Ordinarii judicio admittendis, vel rejiciendis.

Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM illud semper plurimum formidaverit Ecclesiae Catholicae, ne indignis quibusque, & extra sacerdotale meritum constituit, Cura animarum, & Dominici Gregis custodia crederetur, quia totius Familiae status, & ordo nutat, si quod requiritur in corpore, non invenitur in capite: Hinc Canonice sanctionibus, ac praesertim Sanctae Tridentinae Synodi De-

cretis provide consultum est, regimen Ecclesiarum Parochialium illis esse committendum, quorum omnis aetas a puerilibus exordiis ad perfectiores annos per disciplinae Ecclesasticae stipendia ita currit, ut de illorum supra alios provectione, ac potiori doctrina, morum, ac diuturni laboris suffragio, nefas esset dubitare. Quia vero perniciose apud plurimos opinio sensim invaluit, Tridentini Decretis non praescriptam esse Dignioris electionem; sed caveri tantummodo, ne Indignis Ecclesiae Parochiales, aliaque Beneficia, quibus cura imminet animarum, conferrentur; San. mem. Innocentius XI. Praedecessor Noster erroneam doctrinam a vera, & sincera Patrum mente longius deflectentem damnavit, & edocuit, quam prudens, ac diligens esse debeat Pastoralis Officii dispensatio.

§. 1. Ad tramites idcirco ejusdem Sanctae Synodi, usu receptum est, occurrente Parochialis Ecclesiae vacatione, quae libere ab Ordinario conferenda sit, Concursum institui, ut, habita in eo de cuilibet aetate, moribus, doctrina, & sufficientia, solerti inquisitione, Episcopus eligat quem ceteris magis idoneum judicaverit.

§. 2. At quia contingere quandoque potest, quod favore, vel gratia, vel minus aequo iudicio, minus digni Dignioribus praeponeatur, Sa. me. Pius V. Noster Praedecessor, ne quid in hujusmodi electione esset inordinatum, atque praeposterum, edita saluberrima Constitutione, licere voluit injuste in Concursu rejectis, interposita ad Metropolitanum, vel Episcopum viciniorum, vel Sedem quandoque Apostolicam appellatione, Praelectum ad novum examen provocare, & Ecclesiam alteri non rite collatam, novo facto meritorum periculo, si ita jus esset, vindicare. Et ne frivola appellationis diffugio locus esset, provide hinc cautam est, dicte appellationis in devotiva tantum deferri oportere, non suspensa, aut quoquo modo retardata Praelecto ab Ordinario Parochialis Ecclesiae possessione.

§. 3. Consultissime hujusmodi leges cum in finem instituta, ne in tanti momenti re impediti magistris, novi antiquis, rudes praerantur emeritis, violatae sunt hominum fraude, & malitia, ipsa medela vulnus exasperantium. Septissime enim rejecti ab Ordinario, dicte Constitutionis obtentu, in vocem Appellationis facile prorumpere, & minus legitima concurrente causa, Electos ab Episcopo ad novum examen provocare consueverunt; illorum praeterea, relictis Gregis, & Ecclesiae custodia, longum iter arripere, & diuturni laboris, temporis, & pecuniae impensa exhaustos, litem in secunda, tertia, & ulteriori quandoque instantia sustinere cogebant.

§. 4. Quin etiam experientia compertum est, magno iustitiae detrimento litem ipsam absolvi. Quandoquidem ii, qui Examini se legitimum Institutionum necesse, rejecti fuerant, longe postmodum decurrente litem, sedulam litem ex industria navantes operam, praefertim aliis marebantur, & acerbis fuscabantur Episcopo, iudici quidem adepti, non autem adipiscenda peritiae, per injuriam se fuisse rejectos.

§. 5. Hinc apud bene moratos homines, & iustitiae vindices, frequens querelaram occasio; quibus seclandis cum Congregatio Concilii Tridentini Inter pres omne studium, diligentiam conferret: Nobis, qui Secretarii munere fungebamur, mandatum est, ut sermone, typis postea vulgato, rem sedulo expendere, ingruentis mali originem, & apta ad idem avertendum remedia investigare pro viribus niteremur. Sensus hac de re Nostros explicantes, vicio potissimum labore comperimus Praxim Examinis oretens habitum, nec scriptis consignati: Electi siquidem ad Curam animarum ab Ordinario Collatores, & ad iteratum examen coram alio Iudice provocati, jus legitimae Collationis tueri non poterant certo, ac permanenti testimonio iam probatae idoneitatis; sed a novi Examinis alea, fubeunda coram Iudice Appellationis, gestarum rerum profusus ignaro, tota re pendere videbatur. Quocirca gravi Iustitiae detrimento recepta in Foro erat opinio, provocari posse ad alium Iudicem, nullo exhibito indubitatae rejectionis documento. Quod quidem cum a Sacrorum Canonum censura longius aberraret, facile huic corruptelae occurrere posse censuimus, si certa primum, & apte disquisitione habendi Examinis forma praescriberetur; si disquisitiones Examinis propositae, &

PONT. A. III.

Ecclesia Parochiales per concursum provisionem.

Appellatio ab irrationabili iudicio.

Abusus huiusmodi appellationis.

Et perniciosus quandoque iudicium exitus.

Votum ad Cong. Conc. Secret. pro latum & publicatum.

PONT. A. III. contentantes illorum responsione, totaque rei gestae in scriptis redigetur; & si Acta demum totius Concursus ad Iudicem Appellationis integra asportentur.

§. 6. Inta a Nobis consiliis ratio non solum aristi Congregationi, illam die 16. Novembris 1720. ratam habenti; Sed etiam Pontifici iudicii accessione roborata fuit a Clemente XI. Ecclesiasticae Disciplinam vindicare, & assertore eximio. Utque locorum Ordinarii ea omnia filiali, quo par erat, obsequio, & diligentia exequerentur; iis datae sunt die 10. Januarii 1721. opportuna Litterae nostrae calamo exaratae, ejusdemque Pontificis sensu, & oraculo comprobatae, quarum tenorem, etsi alias praelo commissum, & insertum in Bullario dicti Clementis Praedecessoris Nostri, congrua hic duximus referendum.

§. 7. Reverendissime Domine uti Frater. Quo Parochiales Ecclesiae dignioribus Personis gubernanda traduntur, statuit, ut notum est, Sacrosanctae Tridentinae Synodus sess. 23. cap. 18. ut, vacante Ecclesia Parochiali, indiceretur, & fieri Concursus; ac, postquam Concursus ab Episcopo, vel eius Vicario Generali, atque ab Examinatoribus Synodalibus saltem tribus, & examinari approbati essent, Episcopus eligeret, quem aetate, moribus, doctrina, prudentia, aliisque rebus ad vacantem Ecclesiam gubernandam necessarius, & opportunus, digniorum ceteris, magisque idoneum iudicaret. Adhucque ad hanc Concilii Sanctionem validius confirmandam, re, & nomine Sanctissimus Pontifex Pius V. quod, si nunquam Episcopus minus habilis, doctiorque magis idoneus, elegerit, possent ii, qui reiecti essent, a mala ejusmodi electione ad Metropolitanum, vel, si ipse eligens Morositanus, aut eamprorsum foret, ad viciniorum Ordinarium, ut Sedis Apostolicae Delegatum, vel alias ad ipsam Sedem Apostolicam appellare, ac Praelectum ad novum examen coram ipso Appellationis Iudice, & eius Examinatoribus, provocare; ac tamen cautione, ut appellatio non in suspensum, sed in devolutum esse deberet; quae mandatum in eius Constitutionibus, quae trigesima tertiae est, laetius cavetur; concludendo, quod, consilio de prioris Eligentis irrationabili iudicio, eo quoque reprobato, Parochialis Ecclesia magis idoneo conferretur.

Cum autem neque Concilii Decretis, neque Pontificis Bulla Examinis in Concursu peragendi forma, seu methodus ulla certa, ac pectus in servanda proponatur; & diffidit dicta est, quanta Examinum, aliorumque alibi adhibitis, existere, atque hinc occasio querelaram. Nam alibi, cum non eadem omnibus Questionibus, non idem casus probandi fuissent: erant idcirco, qui, vel in iudicio, vel extra concurrebant, sibi quidem post postis diffidit, Praelecto autem facillime ad servandum Questiones obvisis. Alibi vero sedem quidem omnibus Questiones obvisis fuerunt, sed neque haec, neque aetate a Concurrentibus responsiones, scriptis, seu litem consignabantur. Cumque postmodum, nec raro contingeret, ut a postpositis quispian iure Bullae supradictae, novum ad Examen coram Iudice Appellationis, ejusque Examinatoribus, Electum provocaret: §. 8. Congregatio usque ab anno 1603. considerans gravamen non alia ratione, quam novo examine, probandi posse; provocatoriam ad novum examen censuram admittendam, gravamine nec dum probato, & requisitis sapientum probationibus in subsequenti iudicio: in quo, probato, per novum examen Appellationis, gravamine quoad doctrinam, probanda supposit ejusdem praesentiam, ut de majori alterari ad Parochialis Ecclesiae gubernatum idoneitatis Sententia fieri posse; eam non continere, si quis est doctior, et otiam aprior, seu magis idoneus ad id regimen habeatur, vel etiam habendus sit. Quam Sacra Congregatio Sententiam scriptis, & Tribunalia laudavit. Aliis denum in Decretis laudabiliter invaluit consuetudo, ut eadem omnibus Questionibus, idemque casus proponantur, ac (ne qua deus antea Cancellario quaquam suo mavis addendi, minuendi, mutandi) ut ipsius Concurrentes, qui interrogati fuerint, quaque responderint, sua manu personam.

Actus Ordinarii, qui morem hunc longe optimum in casibus per examinandis tenore, Sacrae deinde Congregationis etiam, atque etiam considerandum relinquerunt, ibi, qui se examinati essent, atque postpositi, in posterum, ut solent, appellantes, indulgentia, nec ne, statim Bullar. Rom. Bened. XI. Tom. I.

Non eadem ubique examina peragendi forma. Sed alia deinde praeter doctrinam ex-pendenda. Dicitur in casibus per-examinando tenore, Sacrae deinde Congregationis etiam, atque etiam considerandum relinquerunt, ibi, qui se examinati essent, atque postpositi, in posterum, ut solent, appellantes, indulgentia, nec ne, statim Bullar. Rom. Bened. XI. Tom. I.

Si novum ad examen provocatio, nulla gravamine praerequisita probatione, videretur; cum isti ex alii primi examinis gravamen doctrinae facili alioquin probare possent; quod alii, aliter similia examinati, probare, nisi secundo, seu novo examine, non poterant. Nec desuere alii probatis, ac perita in administrandis diu Ecclesiis laude praestantibus, qui moverent, frenum ali-quod huiusmodi Appellationis licentiae tandem incipiam, porumque jam nimis crebras novam ad examen provocaciones esse reprimendas; quippe quae vix unquam sine magno Ecclesiarum damno contingunt. Nam cum nprum examen coram Iudice Appellationis longe procul a Parochia peragendum sit; Electus ab Episcopo, qui provocatur, Parochiam, quam possidet, cogitur interea temporis deserere, tamquam Oeconomo, vel Vicario cupiam, veluti Sponfam ignotis Custodibus relinquere, Sponso non parum, sed diu sane abfuturo; dum nemp, implicita, ut si, sine, terna aiam, vel quarta, alia ex aliis, Examine, super praesentia primum doctrina, cum deinde aliorum, quae ad integrandam idoneitatem opportuna sunt, contentio multiplicentur, & commode, ne dicam oris, transigantur, antequam solitari possit utri Concurrentium Parochia sit adjudicanda.

Ad tollendam ejusmodi non minus querelaram, quam incommodorum occasionem, Sacra Congregatio Concilii Tridentini Interpres, postquam rem omnem a capite re-petitam in gemina sessione 1. Octobris, & 16. Novembris 1720. summo studio recognovit, tandem, Sanctissimo etiam annotatione, statuit quod per praesentes Litteras encyclicas exequitur) omnes, & singulos Episcopos, aliosque Praelatos, penes quos sit jus, & auctoritas faciendi Concursum, hortari, ut examen ejusmodi instituerent non devenerit, quale jam ex multis Diocesis, & Urbis ipsa observat, atque Apostolica etiam Decretis postulat; sive, cum, Sede vacante, vacat Ecclesia aliqua Parochialis, cujus collatio ad Sedem Apostolicam pertinet: sive cum vacat Parochialis aliqua, ut dicitur, iuxta Decretum; sive denum, cum, vacante in Collegiis, aut Cathedralibus Ecclesiis Dignitas aliena majori, annexam habente Curam animarum, faciendus est Concursus, atque ad Apostolicam Datariam transmittendus; ut notum est, atque in Litteris, quae de ordinis Sanctissim, tunc o Dataria prodeunt, clara praescribitur.

Vacante itaque Ecclesia Parochiali, quae conferenda sit per Concursum, atque hoc solitis formulis iudicio hec, quae sequuntur, ex Sacra Congregationis Sententia, consilio, suaditione servanda proponuntur.

1. Primum nemp, ut assignentur eadem omnibus Concurrentibus Questiones, idem Casus, idemque Textus Evangelii, super quo sermonis aliquid praescribitur, ad probandam dicendi pro concione facultatem.
 2. Alteram, ut Casus, & Questiones resolvende ditionentur omnibus potest temporis, atque omnibus pariter eodem tempore Textus Evangelii tradatur.
 3. Tertium, ut corum, idemque omnibus spatium temporis constituantur, intra quod Casus resolvantur, Questionibus respondeant, Conciliunculum componant.
 4. Quartum, ut eodem Concurrentes omnes in Conclavi claudantur, unde, quamvis scribant (dabitur enim omnibus scribendi copia) nemo eorum egradi, neque alius quispian de ingredi posse, nisi postquam scripta consecerint, & exhibuerint.
 5. Quintum, ut omnes sua quisque manu tum responsa, tum sermonem scribant, subscribantque.
 6. Sextam, ut responsa quidem laetina, sermo autem ea, quae ad populum haberi solet, lingua scribatur.
 7. Postremam, ut unumquodque responsum, & unusquisque sermo, cum ab unoquoque Concurrentium exhibebitur, non solum ab eo, qui scripsit, atque a Cancellario Concursus, eorum etiam ab Examinatoribus, & ab Ordinario, vel eius Vicario, qui Concursus interfuerint, subscribatur.
- Parato secundum hanc formulam Concursu, collata quoque ei, qui magis idoneus, at dignior iudicatur, suorum, Ecclesia Parochiali, non admittatur Appellatio, nisi intra decem dies a die Collationis interponatur.
- Si quis autem hoc intra spatium appellaverit, Absque Concursus petat ad Iudicem Appellationis transferenda; mittantur vel Abs ipsa originali Concursus causa, & obrogata, vel certe auctoritate alicuius

Practitioner Ordinaris in Concursibus, & Examinibus.

Quid intelligatur in provisionibus Ecclesiarum per concursum.

Practitioner Ordinaris in Concursibus, & Examinibus.

Practitioner Ordinaris in Concursibus, & Examinibus.

Practitioner Ordinaris in Concursibus, & Examinibus.